

Fóia acésta ese totu a opt'a di — dar prenumeratiunile se primescu in tóte dítele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tíori: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tote siodiénte si banu de prenumeratiune sunt de a tramite la Redactiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Esti unitu séu neunitu?! *)

— Dedicatiune confesiunalistiloru nostri. —

Ada man'a, mei fartate,
Fí-mi amicu pan' la mormentu,
Câ-ci ai simtiuri prea curate
Si unu sufletu bunu si blandu. . .
Bucurosu, mei fratióre,
Câ-ci si eu asié-amu doritu, —
Dar antâiu — se-mi spuni tu óre:
Esti unitu séu neunitu?!

De trei díle flamendiesce §
Ici pe strada una seracu,
Dar in fine se ivesce
Si unu omu mai induratu.
Eu ti-asíu dá ajutorare,
Câ-ci te vedu, esti prepaditu,
Dar antâiu e întrebare:
Esti unitu séu neunitu?!

Crede-ti cumcâ si-unu vladica,
Déca-e bravu si invetiatu,
Póte face 'n politica
Lucru bunu si minunatu. . . .
Da, firesce pe-asta cale
Nici vladic'a nu-e opritu.
Inse-antâiu e întrebare:
Câ-e unitu séu neunitu?!

Minunata minte are
Estu domnu bravu si invetiatu,
Eu gandescu c'aru fi cu cale
Sê-lu alegemu d'ablegatu. . .
Bine dici, câ-ci si pre mine
Cu vorbirea-i m'a 'nuimitu, —
Dar antâiu — se scimu mai bine:
Câ-e unitu séu neunitu?!

Am cetitu adi intr'o fóia
Unu articlu minunatu,
Trebuie ca sê-lu inmóie
Si pre celu mai incarnatu;
Sê-lu citesci, câ-ci orede-mi mie,
Vei fi fórte multiamitu. . . .
Bucurosu, dar celu ce scrie:
E unitu, séu neunitu?!

Cugetati câ dóra-aceste
Ce acum ati audítu,
Sunt scornite din poveste
Ca sê rideti vre unu picu?!
Póte-ori cine ca se véda
La noi adi, ce s'a scornitu, —
Mai totu insulu te întreba:
Esti unitu séu neunitu?!

Amu aice atestate
Câ optu scoli amu invetiatu
Si cu calculi minunate
Dreptulu inca-amu absolvatu, —
Dati-mi dara magnifice
Vre unu postu ori câtu de micu...
Bucurosu, — dar spune-amice:
Esti unitu séu neunitu?!

Scíi tu scumpa d'fnisióra
Câtu de tare te iubescu?!
Nu mai potu s'asceptu o óra,
Ci indata te petiescu. . . .
Bucurosu ti-asíu fi sociá,
Câ-ci esti bunu si prea iubitu. . . .
Inse tat'a — vre se scie:
Esti unitu, séu neunitu?!

Eu asiú díce-abunaséma
De-astu naravu sê ne lasámu,
Si sê fimu toti frati de-o mama
Câ-ci toti unu altaru serbâmu...
Dar pe unulu si pe altulu
Par' câ-lu vedu standu indoitu:
Óre — celu ce ni dá svatulu
E unitu, séu neunitu?!

Iulianu Grozescu.

*) Din colectiunea autoriului, aparuta in septeman'a trecuta. Red.

Scrisorile lui Pacala câtra Tandala.

Frate de cruce!

Ómeni mai fericiți nu sunt în tóta imperatí'a austro-pistana, decâtu cei ce se tienu de curtea episcopésca de la Lugosiu.

Nu e de ajunsu, câ „escelenti'a sa“ Dobra cu unu canonicu óre-caré alu seu luà parte la congresulu papistasiescu din Pesce, unde pusera fundamentulu autonomiei bisericeii romane unite: ci acuma, precum audu din Lugosiu, marele bineventatoriu alu deputatiloru magiari, pop'a Olteanu — pe carele clerulu, ca sê arete lumei câtu de multu lu iubesce, nu l'a alesu la congresulu din Pesce, — adeca renumitul nostru Schönbach-Olteanu, ca sê mai faca o placere distinsa Romaniloru, se pregatesce la o caletoria, elu adeca vre sê mérga la Roma, ca órecum sê bage catechismulu lui Liviu în silabulu papalu, câ-ci de unu timpu încóce nu mai póte suferi innaltiarea lui Liviu la Prelatía, temendu-se, câ asié mai usioru i va rapí episcopi'a Gherlei.

De candu pré iubitul nostru Olteanu s'a facutu cameralu papalu, adeca de candu are o stare cam egala cu alui Antonelli din Roma, dispune de toti dascalii dupa placulu seu, încátu bietulu inspectoru scolaru, carele e unu canonicu, numai atunci scie de dispusetiunile lui Olteanu, candu le aude de la alti.

Nu e mirare dara câ bietii dascali sub intie-lépt'a ocarmuire a lui Olteanu se simtu pré fericiți. Apoi dinsulu, fiindu cameralu papalu, are o putere supra naturala, o putere atátu de mare, încátu si din copii face doctori de teologia, si ca sê aibe profesori

suplenti în cele patru clase normale din Lugosiu, fiindu dinsulu pré ocupatu, facú pe unu scolaru din a trei'a clasa normala profesor de religiune, si acest'a are a propune si a esaminá pe normalisti din religiune în locul dniei sale. Éra pe unu studentu din a patr'a clasa gimnasiala lu-facú profesor de religiune la gimnasisti. Poti vedé, frate de cruce, câtu de multu se procopsescu invetieceii acestoru invetiacei.

Inse dlu Olteanu e profesor si de limb'a romana, dar aice i merge reu, câ-ci între studenti nepotendu gasi nici unu filologu, care sê-lu substituiésca, e silitu dinsulu a merge la prelegere — de dóue de trei ori într'unu anu.

Frate de cruce! spuneí Gurei Satului, déca lu-vei intelni câ consistoriele în Lugosiu nu se voru incepe la tótna, câ-ci „eminenti'a“ sa parintele cameralu papalu si secretariu Olteanu a aflatu altu espedientu. Dinsulu adeca tramite actele consistoriale cu demantatiunea autocrata a „escelintiei“ sale Dobra — la canonici ca acestia sê-si dee parerea lor ca în consistoriu, si asié pertractandule, sê se subministreze la episcopia, ca acolo sê faca elu singuru pertractarea, referat'a si improcolarea lor, — câ bagsama elu are si alte protocóle de politica mai inalta.

Vedi dara, frate de cruce, câtu de fericiți sunt romanii din giurulu dlui Olteanu, — între cari, celu mai fericitu e dinsulu. Paguba numai câ nu se póte insorá. Decum-va ar poté si ar vré sê se insóre i-asiu recomandá acolo în Lugos o cocóna cópta, si avuta, pre care dlu Olteanu sciu câ nu o cunósce mai de aprópe. Remanu alu teu frate de cruce Pacala.

Mai câte unu „Scaiece“ în editiunea III. si IV.

Doi Mecenati mari.

Sunt aousi doi ani, decandu din partea regimului se fecera prin judii cercuali adunári de bani de pe la poporu în favórea „*honvediloru*.“ Nu e aici de lipsa se amintimu *modus procedendi* — mai a totoror judiloru cerc. la acea incasare a contribuiiloru de *buna voia* (???), ci voimu numai a aminti, câ totu cam pe timpulu acel'a, s'a facutu si din partea comitetului alumnealu din Temisiór'a, unu apelu câtra intieleginti'a nóstra, — adeca si câtra cei pucini judi cerc. romani ce-i avemu, — pentru de a aduná oferte maritimóse *totu de la poporu*, spre a inmultí fondulu „*Alumneului natiunalu din Temisiór'a*.“ Apelulu acest'a avú *resultatu* — firesce câ nu ca si celu alu cottensiloru de imbucuratori, dar totusi a avutu *resultatu*, carele face tóta onórea, mai alesu Dloru judi cerc. din Belintiu S. N. si celui din Resitia montana J. P. Acesti *Mecenati mari* intru atát'a *fura* — de zelosi, încátu facura o repartitia a supr'a comunelor de sub jurisdicțiunea lor, si aruncara pe fia-care comuna romana câte-va *dieci* de fiorini, si aceste *dieciuri* le si incasara, — firesce pe „*sém'a Alumneului*.“ Din nenorocire inse, séu din intemplantare, uitare, pré tare ocupare, speculare, séu ce sciu eu ce cauza, *banisiorii* aceia nici pana asta-di nu s'au speditu la loculu

competentu. — Se vorbesce câ bravii Mecenati ar fi fostu mai adeseori provocati din partea comitetului respectivu, a-i tramite list'a contribuitiloru si ofertelor lor, spre a le publicá. Nu s'aude inse, dar nici se cetesce unde-va, câ *zelosii coleptanti* i-ar fi si respunsu, cu atát'a mai putienu câ i-ar fi transmisu *sumulitiels* incasate de la *poporu pe sém'a „Alumneului*.“

Se mai vorbesce si aceea, câ acesti doi judi *romani* si fórté mari — *Mecenati*, aru fi de urmatória parere: Banií acestia se aduna pentru „*Alumneu*“ dar „*Alumneulu*“ sustiene studenti *seraci talentati*; noi inse inca am fostu *studenti*, si am fostu si *seraci* (dar *talentati*?) si fiindu câ natiunea pe tempulu acela n'avea „*Alumneu*“, si asié dara natiunea pre noi nici câ ne-a tienutu în „*Alumneu*“, dreptu aceea ni-a remasu cu acést'a *sumulittia* detoria, prin urmare banií acestia cu totu dreptulu i potemu detiené pentru — noi, în chipu de detoria vechia, ér „*Alumneulu*“ deocamdata faca bine si erte, — câ noi pentru aceea totusi i vomu remané *devoti* si *fi credinciosi*, ma unde va recere lips'a — de a ocupá — ca *romani* vre unu postu macaru câtu de — grasu, — noi pururea si fórté bucuros ne vomu luptá între cei d'antái.

Dieu bade „*Gur'a Satului*“ triste tempuri am mai ajunsu, candu si alu *Teu* de pacalesce!

➡ Dlu Scaiece nu a predatu inca banií incasati pe sém'a „*Casinei romane din Temisiór'a*.“

TRÉNCA si FLÉNCA.

T. Unde ai fostu, draga? câ de multu nu te-am vediutu.

F. Am fostu câte-va dîle la Dobritînu.

T. Da ce-ai facutu acolo?

F. Am siediutu la o komámaszonye de acolo?

T. Pentru ce?

F. Ca sê invetiú nitielu a beseduí unguresce.

T. Da ce trebuintia ai tu de limb'a ungurésca si chiar acuma?

F. D'apoi, draga, me ducu si io la adunarea de la Siomcut'a, si-apoi mi-e téma, câ altfelu nu m'oiu poté intielege cu dómnele si domnisiórele de acolo.

T. D'apoi, draga, in câtrau e Siomcut'a?

F. Nu scíu.

T. Cúm asié?

F. Dar cum sê scíu? Romanii ceialalti dîcu, câ e in Ardealu, éra cei de acolo intarescu, câ e in tíer'a ungurésca!

Conversári in Siomcut'a.

(Cei ce n'au fostu inca acolo, sê invetie cuvintele aceste!)

A. Buna vermea stapané!

B. Multiam dtale jupane!

A. Da ce mai faci, viganu esti?

B. Viganu. Da dta.

A. Viganu si eu multiamu dtale. Da cea mai face jupanés'a viganu-i?

B. Viganu, multiam Tatalui. Da ce ti-mai facu celedii?

A. Multiam dtale sunt viganu cu toti.

B. Da nu víi la marturíá (tergu)?

A. Nu, eu menu totu-de-una jupanés'a, câ eu nu me ducu siohanu — siohanita!

Toctmai pe toctmai.

Se incinse o data o batalia intre o suta de tígani si o suta de tataru; tataru dau cu puscele si tíganii cu maciucile. Cum se intempla ca unu tíganu arunca o maciuca si omóra unu tataru. Tataru se in furiara mai reu si omóra nóua dieci si nóua de tígani. Alu o sutelea se facú si elu mortu si scapa. — Ducendu-se intr'unu satu unu romanu lu-intréba: Ce-ati facutu cu tataru, tígane? Ce sê facemu. Nici ei nici noi! Toctmai pe toctmai romanico: de la ei au moritu unulu si de la noi a remasu unulu.

TANDA si MANDA.

T. Ce nou scíi, frate Mando?

M. D'apoi episcopulu Dobr'a, voindu a-si face nescari merite inaintea conciliulu generalu din Roma, rogà pe unu canonicu alu seu, sê compuna unu catechismu autonomicu. Canoniculu invetiutu a si primitu sarcin'a acést'a, scrise cartea, carca se si tipari in frunte cu binecuventarea episcopésca.

T. Ce catechismu e acela? Eu inca n'am audítu despre elu nimica.

M. Nu dio, frate, câ-ci catechismulu acést'a nu e ca cealalte, de si e numai traducere.

T. D'apoi cum e?

M. Da asié, câ la pagin'a 51, dlu compilatoriu nepotendu esplicá Sant'a Scriptura dupa placulu seu, a pusu alte cuvinte in testu.

T. Si vladic'a?

M. Dinsulu n'a bagatu de séma acést'a, deci a recomendatu cartea pentru scólele poporale.

T. Si acuma?

M. E reu, câ din pisma si ura s'a sculatu órecine a supr'a compilatoriu si l'a clevetitu inaintea episcopulu Dobr'a, si in urmarea acesteia catechismulu s'a subtrasu de la publicitate.

T. D'apoi cum se voru resplati acuma compilatoriu chieftuelile tipariulu?

M. Am auditu, câ l'oru face episcopu la Gherl'a

Respunsu din raiu.

(La respunsulu Dlu D. Pascutiú la „interpelatiunea din raiu.“)

(Vedi Nr. 23.)

Cu respunsulu Dtale — *incátu se atinge de stímat'a-ti persóna* — sum multiamitu.

De voru fi facutu si *altii* adunári de bani numai *sub pretestu* de a-mi radicá unu monumentu, dar intru adeveru pentru *sine*: — nu mi-a venitu inca la cunoscíntia; atát'a inse *positivu* scíu, câ *Scaicco* din Temisiór'a, a incasatu de la Dlu Dr. *Eugeniu Mocioni* 10 fl., ér de la Dlu *Vicentiu Popu* 2—3 fl. pentru monumentulu meu.

Deci prin acést'a imputernicescu pre cei competenti, ca tragendu la respunsu pre *Scaicco* sê scóta din manile lui acea sumulitia, si, séu sê ti-o tramita Dtale pentru scopulu ce Ti l'ai defiptu, séu sê se depuna la óresi-care-va cassa de pastrare, spre fructificare, in favórea altoru scopuri filantropice!

Umbr'a lui Buteanu.

Parintele Moisilu inca nici acuma n'a datu socotéla despre banii adunati pentru monumentulu lui Marianu.

Caletori'a „Gurei Satului la Siomcut'a pe velocipedu.

„Gur'a Satului“ plăca la Siomcut'a pe velocipedu.

Abié iese din orsiu la campu, canii de la oi toti se luara dupa elu.

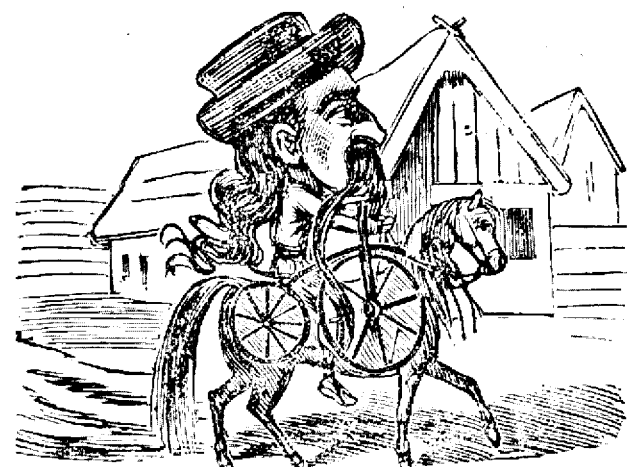
Ajungandu la o balta, fu silitu a luá velocipedulu in spate si a trece pedestru.

— Éta necuratulu! Haidati sê-lu batemu!

Primesdiós'a coborire de pe unu dealu.

In fine sdrobotu si subtîrelu ajunse calare la Siomcut'a.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Post'a. Piati'a Pesciloru Nr. 9.